

Конспект лекції 3.2-Лідер, наповнений Духом Святим (Частина 2)

Отже, спілкуючись із людиною, наповненою Духом Святим, ви матимете настанову через читання Слова Божого та духовні пісні. Така людина буде від серця вдячна Господу завжди та за все. Мені також подобається те, що Павло записав у Ефесян 5:19: **“19 розмовляючи поміж собою псалмами, і гімнами, і піснями**

духовними, співаючи й граючи в серці своєму для Господа”. Я уявляю це так, що протягом усього дня у вашому серці звучить мелодія, якась пісня, що прославляє Господа, або це пісня-молитва. Де б ви не знаходилися, ви у своєму серці співаєте Господеві: чи йдете ви, ведете машину – ви співаєте. Наприклад, “Великий наш Господь” або “Великий Бог”. І потім ви зустрічаєте когось і можете поділитися тим, як минув ваш день, як ви бачили Божі благословення.

Уявіть собі, що було б, якби кожен із нас був би таким, якби так проводив кожен свій день? Як чудово мати навколо себе таку спільноту людей: завжди вдячних Господу, які завжди славлять Його. І потім четвертий дієприкметник, який використовує Павло, в Ефесянам 5: 21: **“21 корячися один одному у Христовім страху”**. Павло пов'язує підкорення і послух із наповненням Духом Святим. За прочитаними текстами знаходяться наступні вказівки: 22 вірш: **“ 22 Дружини, коріться своїм чоловікам, як Господеві.”** У шостому розділі перший вірш: **“1 Діти, слухайтеся своїх батьків у Господі, бо це справедливо!”** Шостий розділ п'ятий вірш: **“ 5 Раби, слухайтеся тілесних панів зо страхом і тремтінням у простоті серця вашого, як Христа!”** Все це - опис поведінки людини, наповненої Святим Духом.

Бачите, духовна людина не повставатиме на авторитет інших, вона виявлятиме послух. Річ у тому, що в нас живе Дух Христовий, а найбільшим бажанням Христа в Його земному житті було підпорядкування Богові Батькові. Христос постійно вказував на Його авторитет, говорив: “Отець більше за Мене, і Я завжди роблю те, що Йому завгодно”. Авторитет, влада і керівництво Богом поставлених людей – це добре! Виявляючи повагу, підпорядкування і послух - ми показуємо світові особливу картину. І тому ми не бажаємо, щоб у церквах були якісь погані розмови: про цього пастора, про цих дияконів, про інших служителів. Тому, що підпорядкування авторитету — це наша відповідь Богові й це наше свідчення перед людьми. Своєю повагою до авторитетів, своїм послухом ми також показуємо приклад нашим дітям і всім тим, для кого ми є лідерами. Якось я сказав дочці:” Мені хотілося б бути для тебе таким прикладом, щоб, скажімо, до закінчення школи тобі подобалося, що в тебе буде керівник”. У кожного керівника є вище керівництво, що включає і людей і самого Бога. Те, наскільки ми поважаємо їхній авторитет, наскільки виявляємо послух їхньому слову, говорить дуже багато про нас з вами, як про людей, наповнених Духом Святим. Фактично, справжній керівник керує своїм життям, своїм прикладом.

Отже, я хочу запропонувати вам добре вивчити цей уривок, оцініть самі себе, запитайте себе: «На скільки прочитані якості зображаються в моєму житті? Чи достатньою мірою я отримую науку від читання Слова Божого, від духовного співу? Коли я зустрічаюся з іншими людьми, чи готовий поділитися тим, що я дізнався зі Слова Божого, з того, як я бачу руку Божу у своєму житті? Чи отримають інші люди повчання від того, що я скажу? Чи зможуть інші люди сказати: "Від цієї людини я завжди отримую таке підбадьорення!""? Чи будуть люди й головне, чи буде сам Господь чути від мене слова хвали, слова вдячності за все, що Він дав мені? Чи завжди будуть ці слова виходити від

повноти мого серця? Чи звучить у моєму серці гімн хвали Господу протягом усього дня? Чи я є людиною, яка задоволена завжди й будь-яким обставинам, усьому, що відбувається в моєму житті? Чи радію я тому, що Бог поставив наді мною керівників, чи я охоче підкоряюся їм? Чи я виявляю до них непокірність, а оточення чує від мене незадоволені слова на адресу інших керівників? А тепер зупинимось на секунду і подумаємо: "Хіба вам не хотілося б бути поруч із такою людиною?" Впевнений, що всім хочеться! А значить, ми можемо сказати: "Вчиняйте так і у вас буде більше друзів". Так, людина наповнена Духом Святим, має особливе життя, яке відрізняється від інших людей. Про те, що Дух Святий здатний зробити в нас, йдеться в посланні Галатам у п'ятому розділі з 22 по 23 вірші написано про якості, названі, як "плід духу":

22 А плід духа: любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя, віра,

23 лагідність, здержливість: Закону нема на таких!" Павло робить висновок, що на таких немає закону. Які чудові якості: любов, радість, мир, довготерпіння, добрість, милосердя! Саме це і помічають люди, побувавши у спілкуванні з вами лише кілька хвилин. Хтось скаже: "Оце так, це ж найлюбіша людина, яку мені коли-небудь доводилося зустрічати, це найрадісніша людина, умиростворена, спокійна, добра людина!"

Моя думка зовсім не в тому, щоб розчарувати вас, якщо ви подумали: "Я взагалі не відповідаю всім цим якостям". Але правда в тому, що якщо ви дійсно взагалі не відповідаєте, вам варто серйозно замислитися над тим, що саме відбувається у вашому житті. Замисліться, наскільки дійсно Святий Дух діє у вашому житті, наскільки ви слухняні Богу, слухняні Його слову, чи ви схожі на Христа? Я знову зауважу, що протягом цих тижнів, ми з вами говоримо багато про що, і ніхто з нас не зможе сказати: "Але через пару-трійку тижнів я володітиму всім цим". Духовне зростання, зміцнення, процес уподібнення Христу займе все наше життя. Зараз я просто хочу, щоб ми з вами всі погодилися, що справді бажаємо бачити лідера саме такою людиною. І наша мета, як лідерів – зрости. Тож прагнімо цього! Молімося один за одного, щоб Господь допоміг нам у цьому. І, звичайно ж, ми всі будемо раді бачити, як діє Дух Того, Хто воскресив Христа з мертвих, діє в нас, у нашому житті, змінюючи наш характер. І, можливо, за своєю природою ви не є дуже терплячою, дуже радісною, дуже люблячою людиною, не впадайте у відчай! Дух Святий сильний допомогти вам змінитись, головне, щоб ви виявляли прагнення з Його допомогою провести ці зміни. А Він бажає це зробити, і буде допомагати вам виробити всі вищезгадані якості у вас.

Важливо, щоб не було так, як іноді буває в наших церквах, хтось каже: "Ну, я просто за своїм характером гнівлива людина, це Бог знає". Бог справді знає, але яке право ви маєте так казати? Як можна з цим миритись? Звичайно, лідер, сповнений Духа Святого, не може виправдовувати себе, кажучи, що це лише негативні сторони його характеру. Зараз я на секунду зупинюся і розповім про мої спогади. Я дійсно дивуюсь тому, що Бог зробив у моєму житті, скільки він змінив. Є певні сторони мого характеру, про які я думав, що вони ніколи не зміняться, вони стосуються моєї гнівливості та відсутності радості. Ще з молодості я помітив, що швидко дратуюсь, а потім йдуть спалахи гніву. Напевно, у всіх у нас є спогади про деякі дурниці, здійснені в дитинстві чи молодості. Я й досі пам'ятаю деякі з цих моментів. З того часу, коли я був ще хлопчиськом, я пам'ятаю, як моя тітка, яка живе в Сан-Франциско, подивилася на мене і запитала: Чому ти ніколи не виглядаєш щасливим? Ти завжди такий сумний!" Я також пам'ятаю інший момент, коли мій батько готував рибу на вогні. Ви знаєте, що китайці готують рибу повністю. Навіщо дарма викидати голову? І ви знаєте, як виглядає спіймана риба з

відстовбурченим ротом? Справді, якось похмуро. І ось одного разу мій батько готує цю рибу, а я, буди хлопчиськом, проходжу повз, і треба було мені зробити цей грубий коментар. Я подивився і сказав: "Виглядає якось сумно". І я пам'ятаю, як мій батько подивився на мене і сказав: "Так саме ти завжди й виглядаєш". Ця думка просто застрягла в голові: "Що правда я завжди так виглядаю? Що я завжди такий нещасний? Так, є такі люди, які, як ми говоримо, за своєю природою завжди задоволені, завжди радісні. Але з народження я не був таким і думав, що це назавжди залишиться зі мною.

Але, дякувати Богові, що в моєму житті є й інші моменти, інші спогади. Це сталося після того, як я став християнином. Якось я взяв свою старшу дочку Рейчел, і ми поїхали до християнського табору. Мені треба було там проповідувати. Вийшло так, що поки я проповідував, у моєї доньки взяли інтерв'ю, причому я нічого про це не знав. Одне із запитань було таке: "Що ви думаєте з приводу свого батька? Яка перша думка спадає вам на думку при згадці про нього?" І знаєте, що вона сказала? "Радість, у нього стільки радості!" Незабаром після цієї поїздки, я мав легіти літаком. Поруч зі мною сиділа незнайома жінка. Ми розмовляли з нею, говорили про різне, а потім вона сказала мені: "Я розумію, що ви говорите, я розумію, що ви вірите, але хочу побачити, що ви найрадісніша людина, яку я коли-небудь зустрічала у своєму житті!" Найрадісніша людина? Оце так! Ось це характеристика! Таке враження, що вона не про мене каже. Я ж був зовсім інший! Але це ті зміни, які вчинив у мені Господь.

І такі обставини дають мені надію на покращення в інших сферах мого життя, в тих, у яких мені доводиться ще поборотися. Зокрема, у питаннях, пов'язаних із терпінням, щоб вчитися стримувати та подолати мій гнів. Я пам'ятаю, що сталося, коли моїй Рейчел було лише два роки. Вона чомусь плакала, пхикала й ось у якусь мить я не зміг стерпіти цього і я схопив її своїми руками, підніс до свого обличчя і просто закричав на неї: "Замовкни!" Потім я опустив її на підлогу, вона заповзла, а я стою і повірити собі не можу: Я розгнівався і кричав на дворічну дитину! Може, їй тоді ще й двох років не було, як я міг так вчинити? Я пам'ятаю, як зі мною чинив мій батько, як лаяв мене, яке при цьому було в нього обличчя. І я починаю розуміти, що наразі це я. Я сам роблю так само. Все це відбувається у моєму житті. Я сказав своїй дружині: «Лізо, я сам повірити не можу, що зробив таке. Я кричав на нашу дворічну дочку! Як могло статися так, що я не зміг контролювати себе?» Відразу після цього я пішов у вітальню, впав перед Богом на коліна і молився, просив у Господа прощення. І я сказав Йому, що потребую Його сил, щоб перемогти свій гнів. Я не хочу, щоб це знову повторилося, я не бажаю більше кричати на неї! І я розумію, що оскільки нам дано силу, величезну силу Того, Хто воскресив Христа з мертвих, то перемога над моїм гріхом можлива. І я можу засвідчити, що сталося щось особливе: ніколи з того моменту я не кричав більше. Ну, один раз, коли вона навчалася у середній школі. Я побачив, наскільки жажливим було її домашнє завдання, я розлютився. А так справді сталося якесь диво! Не можу сказати цього про всі інші мої гріхи. Не можу сказати, що більше не грішу взагалі й все мені вдається так легко перемогти та вирішити. Але щодо цього гріха – справді, це було так!

Я говорю все це не для того, щоб ви поплескали мене по плечу і сказали: "Молодчина, Френсісе!" Але коли мене назвали найрадіснішою людиною, коли я розумію, що переміг свій гнів, я усвідомлюю, що це диво! Це дія сили Божої! І я бажаю такого ж дива у всіх інших сферах мого життя. Зараз я молюся за сміливість. Я розумію, що є недостатньо сміливою людиною, але бажаю, щоб одного разу самому здивуватися тому, наскільки я наважувався. Зараз мені потрібно спонукати, змушувати себе, мені потрібне підбадьорення, щоб мати потрібну впевненість. Але бажаю, щоб Дух Святий діяв у мені так, щоб і це диво відбулося у моєму житті. Ви пам'ятаєте, як Павло

підбадьорював і навчав Тимофія, говорячи йому, що **“7 Бо не дав нам Бог духа страху, але сили, і любови, і здорового розуму.”** Саме такі якості й приходять у наше життя, коли ми набуваємо Духа Святого, Духа сили.

Це не означає, що ми повинні сидіти десь на задній лавці в церкві та, нудьгуючи говорити: "Ну, у мене немає особливих талантів, можливостей, мені нема чого запропонувати моїй церкві, я не можу зробити нічого великого!" Ці слова ви кажете не від Духа Святого. Я роблю такий висновок, бо Слово Боже говорить зовсім інакше. Він дав вам дух сили, Він дав вам духовні дари. Для чого? Для служіння вашій церкві! Він також дав нам духа любові, а тому Він дав нам силу любити тих, яких найважче любити. Любити злих, агресивних людей, представників руху Ігіл, любити гвалтівників та вбивць. І не лише співчувати їхнім жертвам, а й любити їх самих! Я кажу:" Так, Господь – це справді диво, і я бажаю, щоб воно відбулося у моєму житті!"

Одним з результатів дії Святого Духа є те, що описано, як Його плід — це здержливість. В англійській Біблії це перекладено як “самоконтроль”, тобто “можливість контролювати себе”. Статистика показує, що кількість залежних людей просто величезна! Мільйони, мільярди людей мають різні залежності! Хтось залежить від порнографії. Але я маю силу Святого Духа, не бажаю дивитися ні на що подібне! “Господь, Ти дав мені Духа, який перемагає все це! У мене є сила і здатність контролювати себе, і утримуватися від усього неугодного Тобі! Я не бажаю дивитися ні на кого з пожадливістю, не бажаю мати думки неугодні Тобі, і я не бажаю вірити в брехню! Господи, Ти дав мені особливого Духа, Духа любові, сили, цнотливості. Я можу мати любов, радість, мир, довготерпіння, можу виявляти лагідність і помірність, можу бути задоволеним і славити Тебе за все, що маю! І подібно до того, як люди можуть відразу визначити, що людина п'яна, я бажаю, щоб люди бачили в мені Тебе, бачили, що я людина, виконана Духом Святим, належу до особливої групи, групи дітей Твоїх.” І я хочу, щоб ми з вами – лідери та всі брати й сестри у наших зібраннях, дійсно, були такими людьми! Щоб хтось, увійшовши до нашого зібрання, зрозумів — це особливі люди, бо вони особливим чином виявляють любов і так дбають один про одного. Щоб людина могла сказати:” Я розумію, що це підробити неможливо, це не якийсь концерт, не шоу, не театр — це їхнє справжнє життя. І таких змін вони б не змогли досягти самотійно. Це подібно до того, як людина перейшла б від смерті в життя, тому що я знаю, якою вона була, якою був він, як вони жили, а зараз - це зовсім інша людина! Так, ми всі бажаємо бути такими людьми, і ми бажаємо, щоби такими були наші з вами церкви!

Останній уривок, який я хочу прочитати з вами сьогодні, знаходиться в другому посланні Петра в першому розділі, вірші з 3 по 9 включно:” **3 Усе, що потрібне для життя та побожності, подала нам Його Божа сила пізнанням Того, Хто покликав нас славою та чеснотою.**

4 Через них даровані нам цінні та великі обітниці, щоб ними ви стали учасниками Божої Істоти, утікаючи від пожадливого світового тління.

5 Тому докладіть до цього всю пильність, і покажіть у вашій вірі чесноту, а в чесноті пізнання,

6 а в пізнанні стримання, а в стриманні терпеливість, а в терпеливості благочестя,

7 а в благочесті братерство, а в братерстві любов.

8 Бо коли це в вас є та примножується, то воно зробить вас нелінивими, ані безплідними для пізнання Господа нашого Ісуса Христа.

9 А хто цього не має, той сліпий, короткозорий, він забув про очищення з своїх давніх гріхів. Ще одне нагадування, дане нам, “**3** Усе, що потрібне для життя та побожності. Це даровано нам через пізнання Того, Хто покликав нас. Ви знаєте, що тут сказано. Жоден із нас, які перебувають у цій кімнаті, не має жодних виправдань. Бог дав нам все, що необхідно для життя, і не просто для життя, а для побожного життя. І через ці прекрасні обітниці “стали учасниками Божої Істоти”. Мені дуже подобається те, що написано в п'ятому вірші: “**5** Тому докладіть до цього всю пильність, покажіть у вашій вірі” - тобто застосуйте віру вашу до всіх обставин вашого життя.

Віра та справжнє християнське життя – це не пасивність! Я не можу подумати собі так: “Ну гаразд, я отримав Духа Святого, і, отже всі ці прекрасні зміни повинні самі відбутися у моєму житті”. Так, Дух Святий, даний нам, і ці зміни відбудуться, але це не виключає того, про що говорить Петро: “Докладіть до цього всю пильність...” Читаючи Писання, ми розуміємо, що Дух Святий поселяється в нас і Він живе і діє у нас, але це не знімає з нас відповідальності. Є наша частина, яку ми також маємо виконувати! Я не знаю, як у повноті описати спільну дію Духа Святого і нас з вами, але я помічаю, як щось у моєму житті змінюється легше, а над чимось мені доводиться довго і старанно працювати. А тому я зовсім не хочу, щоб ми з вами впали в оману, думаючи, що всі ці прекрасні якості просто самі собою, під дією Святого Духа стануть нашими, може бути навіть незалежно або всупереч нашому бажанню — це буде абсолютною неправдою, суперечитиме Святому Письму! Бог не примушуватиме нас, але бажає, щоб ми змінювалися добровільно, докладали до цього всіх зусиль і старань, а Він допомагатиме нам, Він діятиме в нас тією ж силою, якою Він воскресив Христа з мертвих. А в результаті ми станемо такими, якими нас описує Біблія. Тими людьми, якими нас бажає бачити Бог.

А тому сьогодні, коли ми з вами розмірковуємо про наші церкви, розмірковуємо про керівників, про нас з вами, я хотів би нагадати всім нам дуже важливу думку: Наше найголовніше завдання, наша роль, як керівників, як лідерів не полягає в тому, щоб проводити один захід за іншим, різні наради, служіння тощо. Насамперед наше завдання, як і у всіх християн, полягає в тому, щоб бути людьми, сповненими Духа Святого, щоб у нас відбулися і надалі відбувалися зміни, угодні Богові. А також, щоб ми не забували, Хто стоїть на початку всього того, що робиться у нас, Хто є безпосереднім учасником будь-якого роду служіння, Хто є натхненником і головною дійовою особою. І навіть у Біблії це не Петро, не Павло, не інші апостоли! Я пам'ятаю, як наш молодіжний керівник висловив думку, поширену в християнських колах, що книгу Дій апостолів варто було б назвати “Дії Духа Святого”, тому що саме завдяки Йому і сталося все те, про що ми читаємо в цій книзі. І сьогодні в нас з вами діє Той самий Дух Святий, а тому я можу бути впевненим у тому, що в моєму житті відбудеться велика перемога. І Слово Боже говорить мені, що я вже нове творіння, а тому не маю жити по-старому. Слово Боже, Бог каже мені не жити за тілом, а жити за Духом.

Нехай ці роздуми вплинуть на все наше життя, наші думки, наші слова, наші справи, служіння. І звичайно ж, наш приклад вплине на решту братів і сестер у наших церквах! Вони будуть просто брати з нас приклад, повторювати за нами. Ще хочу сказати, що

вдячний Богові за вас. Спілкуючись із вами, викладаючи вам цей курс, я маю велику радість, бо дивлюся у ваші очі, і бачу там відгук. Бувало, виступаючи перед іншими аудиторіями, я бачив якісь порожні, згаслі очі. Було видно, що люди сумніваються в тому, що я говорю, вважають, що це не для них. З вами все інакше. Я бачу, що ви вірите так само. Я бачу, що ви бажаєте того ж, що і я, у нас з вами одні цілі: стати таким єдиним Тілом Христовим, в якому діятиме Бог, діятиме так, що невіруючі в Христа будуть просто приголомшені й скажуть: Я ніколи у своєму житті нічого подібного не бачив: такої любові, такої чистоти”- і скажуть: “Точно Бог є, і Він діє тут!”